

Եւ անոնց հետ միօր տաճարով հոտն տրբելիս
 Ուրախառիթ եղկութեան բոբր բուրումով
 կը սողոսկէ հոգոյս մէջ:
 Բայց ես վստահ խիզախօրէն կը քայլեմ,
 Թէեւ մարմնոյս խաթիճող փութերը քամեն
 Արփանս ամբողջ շիթ առ շիթ,
 Որ ոտքերուս կըրուկներէն զգարաթոր,
 Կը կաթկըթի՛ թրմելու հոգն աղտելի,
 Ուսկից մարդը կտգմուեցաւ:
 Ու հեռուէն խաւարին մէջ վերելքիս
 Չանձրոյթի բուն կ'ոռնայ անկուշտ իր յանկերզն:
 Բայց ես վստահ կը քայլեմ,
 Անարգելով շողիւնն, կայթերն և բուրումն:
 Ու կը վտարեմ ձեռքերէս,
 Հայտաւճռներէս կը վանեմ,
 Ինչ որ մնացած էր աշխարհի կղկղտեքէն,
 Որպէս զի շինջ, որպէս զի սուրբ յայտնելիմ:
 Գիտեմ Աստուած կատարին վրայ այս լեբան
 Իր փառքն անեղծ պիտ ձօնէ
 Իմ մարդկային տեսութեանս:
 Ահա հուսկ դարձն:
 Ուսկից անդին աստուածութեան բերն անմեռ,
 Պիտի բանայ անեղբարկան լոյսի օրն
 Յաւերժական փառքի մէջ:
 Կըթող ծունկերս թէեւ ցաւէն կոտորին,
 Թէեւ մարմինս նօթի, ծարաւ տըւայտի,
 Բայց աւազիկ յետին դարձն,
 Բոլոր թափովս կը խիզախեմ խոյանալ
 Շենքն անդին՝ ուր լոյսն, ուր փառքն, ուր
 [կեանքն է: —
 Հոտ ալ սակայն գիշեր մ'անհուն կը տիրէ:
 Անծայրածիր այդ խաւարին մէջ դըժխեմ
 Սեւ խաչ մը լոկ կը զըտնեմ:

Ս. Մ.

ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂՇՈՒԹԻՒՆ

ՀՈԳԻ ՈՒ ՄԱՐԴԻՆ

Հոգի ու մարմինն անուժ են բաժն,
 Մարմինն ասաւ. զամ աշխարհ լաւ կենի:
 Մարմնս կայ, խանեմ ամէն հաւասն,
 Ես ունենամ խունարնն, լաւ կենի:

Հոգին մարմնոյն ասաւ. թէ զաս իմ խտուր,
 Բռնենք Աստուծոյ ճանապարհն լաւ կենի:
 Չեռ վեր առ աշխարհի մեղաց թարգը տուր,
 Գնանք աղօթք անենք սարն, լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. լաւ կենի ունենալն,
 Չեռ խրար թ'նչ քաղցր ա աշխարհիս մայն:

Ման զամ, գտնեմ իմ ուղեցած գոգալն,
 Անեմ գեղեցիկ կիւն, եարս լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. մի խնդար մալով,
 Արի եկեղեցին դու մեղայ տալով:
 Կանգրիւր աղօթք ալաւ, ծուռեր դիր լալով,
 Գնանք ընդէմ օտրը տաճարն, լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. ինչ զարուր ա լամ,
 Զարդարեմ մէջլիսն տնեմ ազուդամ:
 Երափ տամ, ծիծաղեմ, քէֆ անեմ, խնդամ,
 Խօշ հանց կենայ, իմ մուշարն լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. մեղք ա ծիծաղն,
 Էս օր անց կ'կենայ, մտածիր վաղն:
 Դատաստան կ'նստի Տէրն էնչաղն,
 Գնանք կանգրենք բարաբարն լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. կ'չինեմ սարայ,
 Արծաթէ դուռ բանտամ, ոսկէ փանշարայ:
 Օրչաուր կ'բարձրանամ ես վարայ—վարայ,
 Պախեմ դուլն ու շատ նօքարն լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. վեր, գնանք լեռն,
 Բալքի թեթեւանայ մեր ծանդը բռն:
 Մեզ լզձենք շար սատարի ձեռն,
 Ունենանք մեր ըստիարն լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. կ'նչեմ իշխան,
 Բարաբարս կ'կանգրեն հարիւր, հազար շան:
 Ամէն քաղաքի մէջ տասն հրկու մէյրան,
 Շինեմ դուքան, բազարն լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. քանի կան գրեգ իշխանն,
 Որ իշխան դարձան մտան էն գերեզմանն:
 Տե՛ս ի՜նչ ա թարգմանում սուրբ Աւետարանն,
 Թէ իմանանք էն ֆօֆթարն լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. կ'դնեմ շղայ,
 Զառ ու զառքաֆ կ'հագնեմ վերէս շողշողայ:
 Օվլադս շատ ան աղշիկ ու տղայ,
 Ով որ ունի հաւատալն լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. գնա է՛յ յիմար,
 Գործքք բարի պաշիր, է՛ն ա քեզ խմար:
 Ոչ մալ պէտք կ'գայ, ոչ միւն հաւազար,
 Էսօր անենք մենք մեր ճարն, լաւ կենի:

Մարմինն հոգուն ասաւ. ման կուգամ աշխարհ,
 Կիտեմ շատ խաղիւնայ, շատ էլ անգին քար:
 Առնելու, ծախելու զլիւսուր ճարտար,
 Ելնեմ սմսար ու զօվլաթդար լաւ կենի:

Հոգին մարմնուն ասաւ. կ'փչնեմ Գարբիէլեան փողն,
 Շառ երանի կըլնի է՛ն ձէն տուողն:
 Արդարն կ'ընի աշայդասի կանֆուղն,
 Թէ ընկանենք է՛ն դաթարն լաւ կենի:

Մարտինն հողուն ասաւ. կոնամ աղօթք կանեմ,
Քափուեմ իմ միջքիցն քանի կենդան եմ.
Ինչ գործ որ դու գործես քեզ միաբանեմ,
Դառնամ դար քեզ, որ արդարանալն լաւ կելնի:

Ղուլ Յովհաննէս ինչ կտանես աշխարհից,
Ղէշիդք հողու, մարմնու գառն գերդարից-
Մին օր կ'ստանան են, կ'ենն իրարից,
Վերջանայ, մեր միդաց դասն լաւ կելնի:

ԵՐԿԻՆՔ ԱՆ ՊԵՏԻՆՔ

Երկինքն ու գետինն եկան բայտ արին,
Գետինն ասաւ. տես ինչ անդատտան ունեմ,
Ամենայն ծաղկունքով լի ե զարարած,
Կանաչ վարդ ու լալայ բուրաստան առեմ:

Երկինքն ասաւ. թէ շնո խաբար իմացիր,
Տես ինչպէս օրինաց լաւ սաման ունեմ,
Աստուածային աթոռն շուտով զարարած,
Տէրն ինքն բազմած ա, մեծ իշխան ունեմ:

Գետինն ասաւ. Ոգիւս իսրայէլայն մեր,
Դրա պէս ով ունես, գնա թայն բեր.
Քանի՜ ճգնաւորներ կամ Երբեկածներ,
Քանի՜ սրբոց մատուց գերեզման ունեմ:

Երկինքն ասաւ. մեր ստեղծող թագաւորն,
Կտայ իմաստութիւն, ամէն շնորհն.
Սերովբէք, քերովբէք վեց թեւաւորն,
Ես էլ հրեշտակաց բեռնակաւն ունեմ:

Գետինն ասաւ. ունեմ ճշմարտ հաւատ,
Մարգարէք, առաքեալք, հայրապետներ շատ.
Քանի՜ եկեղեցիք, վանք եւ անապատ,
Քանի՜ տեղ սամանաւոր սուրբ տեղան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. ունեմ լուսին, արեգակն,
Քանի՜ բնէն, աստղունք, քանի՜ արուեսեակն.
Տասներկու կենդանիք, եօթն մուրրակ,
Տնանում ես քառաթեւ խաչ Նշան ունեմ:

Գետինն ասաւ. ես եմ մի զարդարած տուն,
Միշտ կերակրում եմ թռչունք, անասուն.
Արուեստաւոր մարդիկք շնորհք իմաստուն,
Քանի՜ վարպետ բժիշկ. լօղման ունեմ:

Երկինքն ասաւ. վերին դու ի՞նչ կ'չանես,
Ապք իմ ձեռնումս, էլ ինչ կ'նայես.
Մարդ ես, էդ մարդիկն անմահ կ'պահես,
Եղիա ու Նիովք ես կ'նշան ունեմ:

Գետինն ասաւ. եկ տես ծաղկունք ծառերս,
Թագայ չալիւներս, բաղայ-բաղերս.
Դալար աղբրներս, բաղք տարերս,
Որչափ շնանգաւ, բիշայ, գիւլթան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. վերէդ կարկուտ կ'բերեմ,
Հուք անեմ՝ ամպերին չոք կողմը տիրեմ.
Կենցակի տամ, պար դւ քարերք կ'երեմ,
Շերեմ հողդ մոխիր հուրանաւ ունեմ:

Գետինն ասաւ. եղար դու իմ թշնամին,
Քշեմ հողմն հարաւայ, փախչես էն դամին,
Հետեւէք զքեզ սաստիկ հաւ ելած քամին
Ես էլ քանց քեզի մեծ փառելիան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. զնա՜ յիմար ու ռմիստ,
Որչափ որ զօրեղ աս, կտանեմ էդ հողիդ.
Կա՛ իմ առնատունն աս, կանչեմ ամ գլխիդ,
Խօթն առկ ամալաւթ բարձր ալիւն ունեմ:

Գետինն ասաւ. ունեմ քանի կերպ մաղան,
Ոսկի, արծաթ, շուսահիւր, ալմազ, մարմար.
Կերպերով դառաւոր, շարիւթ ու դիւան,
Թագաւոր եւ իշխան, խան, սուլթան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. կ'ծագեմ լուսեղէն շողքն,
Ինդան, ուրբանանն թմամտ տեսողքն.
Իրախտն ի՞նչ ա, քոնն եւ դժոխքն,
Արդարք ժողովմ' օթեան ունեմ:

Գետինն ասաւ. դու բայտ կանես իմ հետեւ,
Որ ինձնումս ե թաղած Նշո նաւապետն,
Ավկիանոս, ծովն, Յորդանան գետն,
Քրիստոս մկրտեցաւ աւազան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. կարան ինձի ուրբանոս,
Չտամ բարի ցօղք դու կ'վիրանաս.
Յամաքի ծովէրդ, գետով կ'չորանաս,
Որ շասեւ ծաղկով լի բուրավտան ունեմ:

Գետինն ասաւ. ունեմ շատ բարեբի տեղ,
Անպղծ քաղաքներ, համ քաղաք, համ գեղ-
Վերէս կանանչումս եւ ամէն ցաւի դեղ.
Հիւանդք առողջանան, եւ զարդան ունեմ:

Երկինքն ասաւ. ժամանակ կայ քեզ գալու,
Դու պէտք եւ վերջանաս, ես առ միաշու.
Ինչ օրն ինչ ունես. պատասխան տալու,
Մեղաւորաց համար խաբ զնդան ունեմ:

Գետինն ասաւ. կ'մաքրուի իմ հողն,
Ջայն յերկրից կ'իջանէ Գաբրիէլան փողն.
Հիմարով թագաւոր մեր տեղծողն,
Կ'բազմի ինչ վերայ, գառաւասան ունեմ:

Մեղապարտ Ղուլ Յովհաննէս, մեղայ տուր արի,
Մարմնով աշխատեցիր մեքն աշխարհի.
Քննող դատաւոր կամքդ եւ բարի,
Փրկող եւ ազատող քեզ միայն ունեմ:

ՂԱՅԻ ԹՈՎԱՆԱՆԻՍ